

Hrubá Veronika:

Formování elit na lokální úrovni – situace města Tábora

Veronika Hrubá si vybrala zajímavé téma: Formování elit na lokální úrovni a pro toto téma zpracovala relevantní teoretickou literaturu. Nedostatečně zformulovaný výzkumný cíl však vede k metodicky chybně zvolenému empirickému výzkumu. Malá propojenost až nekonzistentnost teoretické a empirické části mrzí o to více, že na ni byla autorka opakovaně upozorňována při psaní projektu u zkoušky SVIP.

Název práce i počáteční věty úvodu, které jsou pak doslovně zopakovány v úvodu empirické části! (str. 22) nejsou v souladu s výzkumnými otázkami. Zatímco z úvodních vět by čtenář očekával analýzu vytváření nových elit po pádu komunistického režimu, jedna z výzkumných otázek míří k tématům, která ovlivňují veřejné mínění v Táboře, druhá se zaměřuje na roli občanské společnosti. Trochu překvapivým konečným výsledkem pak jsou rozhovory s politickými reprezentanty města, ale popořadě:

Autorka nejprve podává celkem solidní přehled teorií elit. Cituje klasiky Mosca, Pareto, Michels (zařazení Nietzscheho je ovlivněno spíše referováním sekundární literatury než vědomím přínosem pro danou práci), představuje teorie elit a možné typologie elit.

Rekapitulaci totalitních ideologií ve formě encyklopedických hesel považují za trochu odtažitě od vlastního tématu.

Nejzdařilejší částí textu je tak kapitola 2.2, která pojednává o elitě v lokálním politickém prostoru, resp. popisuje fungování politického rozhodování na lokální úrovni. Ani v tomto případě však dílčí shrnutí uzavírající kapitolu nepropojuje teoretickou část s empirickým výzkumem, negeneruje teoretické problémy, které by chtěla autorka řešit.

Empirická část začíná popisem metodologie, která s drobnými změnami kopíruje projekt ke Svipu (v jednom odstavci i včetně budoucího času). Nedorozuměním vzhledem k tématu je technika sběru dat a výběr vzorku. Není mi příliš zřejmé, proč by formování elit mělo být

sledováno prostřednictvím rozhovorů s politickou reprezentací. Jakých dat se zvolením polostrukturovaných rozhovorů autorce dostane?

Před vlastními rozhovory autorka ještě předesílá analýzu sekundárních pramenů. Způsob analýzy však nepopisuje, podobně i způsob výběru je nejednoznačný. Dvakrát autorka ohraničuje rozsah tiskovin dostupností na internetu.

V kapitole sekundární analýza pramenů autorka vybírá a ukazuje některé zajímavé tabulky ilustrující vztah veřejnosti a elit z rozsáhlé práce *Veřejnost a elity jako aktéři modernizace* autorů Friče, Nekoly, Prudkého. Autorka tím prokazuje schopnost vybrat podstatné a v této části se autorka odvažuje i propojení teoretických poznatků s vlastním výzkumem. Jakkoliv jsou tabulky komentované, někdy by jim slušely krátké vysvětlivky, co který údaj znamená. Popsání situace ve městě a vytipování důležitých kauz patří opět k solidním praktickým výstupům práce. O to více mě mrzí, že jádro práce představuje analýza rozhovorů, které sice odrážejí stav současné politiky v Táboře, resp. její reflexi (lépe řečeno dojmy několika klíčových aktérů), o vlastním formování elit se však mnoho nedozvídáme.

Práce nemá vážné formální nedostatky. Autorka prokázala schopnost zorientovat se v teoretické literatuře k určitému tématu a referovat o něm. Hodnocení „dobře“ tak uděluji především kvůli tomu, že autorka nedokázala naplnit cíl, k němuž se chtěla dostat.

Hodnocení – lepší **dobře**.

V Řevnicích dne 2. června 2014

Mgr. Ondřej Skripnik Ph.D.